

Ændringsforslag Nr. 187

vedtoges med 80 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene Nr. 188—196

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 197

vedtoges med 78 Stemmer mod 26.

Ændringsforslagene Nr. 198—225

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 226

forkastedes med 79 Stemmer mod 31.

Ændringsforslagene Nr. 227—353

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Ved Begyndelsen af denne anden Behandling, der fandt Sted den 12. April, altsaa for flere Dage siden, udtalte jeg mig paa Udvalgets Flertals Vegne om de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og anbefalede disse, medens jeg fraraadede at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Den højtærede Indenrigsminister har jo meget udførligt gennemgaaet disse, og jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme meget ind paa dem. Jeg vil dog omtale et Par af de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet.

Jeg skal først omtale det Ændringsforslag, der angaar de saakaldte Forhøjelses- eller Nedsættelsesprocenter. Jeg beklager, at Mindretallet har stillet dette Ændringsforslag og ikke har villet medvirke til Gennemførelsen af det Ændringsforslag, som Ministeren har stillet, og som blev tiltraadt af Flertallet. Jeg tror, at der, saaledes som Forholdene har udviklet sig i vore Kommuner, i høj Grad er Brug for, at disse Procentsatser bliver forhøjet, saaledes at man kan faa den størst mulige Retfær-

dighed ved Ansættelsen til Kommuneskat. Til Trods for, at Indtægterne i saa mange Kommuner i saa høj Grad er formindsket, vil der alligevel være blevet ret betydelige Indtægter tilbage for adskillige Personer, som man nu paa Grund af de Ligningsregler, man har, i Virkeligheden ikke kan paalægge en personlig Skat til Kommunen, der staar i rimeligt Forhold til Indtægterne. Mindretallet har altsaa en anden Opfattelse end vi og har ment, at det var i dets Interesse i særlig Grad at skaane de større Indtægter rundt omkring i Kommunerne.

Ligeledes maa jeg beklage, at man heller ikke har villet give Kommunerne en Adgang til at give et større Børnefradrag end hidtil. Det var en enkelt Kommune, Gentofte, som henvendte sig til Ministeriet om at faa Adgang til at give et lignende Børnefradrag som det, man har her i København. Dette var Ministeriet gaaet ind paa i det fremsatte Lovforslag, men saaledes at ikke alene Gentofte, men ogsaa andre Kommuner, som kunde se deres Fordel derved, skulde have Adgang til at give dette større Børnefradrag. Mindretallet vilde imidlertid ikke høre Tale om, at andre end Gentofte Kommune skulde have denne Ret. Det kan jeg ikke forstaa. Der er mange Købstadkommuner og bymæssigt bebyggede Kommuner, som kunde se deres Fordel i at varetage de mindre Skatteydernes Interesser. Jeg erkender, at dette Spørgsmaal i særlig Grad har Betydning for de mindre Skatteydere med et stort Børneantal; for dem vilde det have Betydning, om Kommunerne fik en saadan Adgang, og Kommunerne vilde derved kunne lette den personlige Kommuneskat netop for saadanne Folk, for hvem det i høj Grad var tiltrængt. Et stort Børneantal forringer jo Folks Eksistensvilkkaar i meget betydelig Grad, og jeg finder det rimeligt, at man gennem Beskatningen søger at hjælpe saadanne Folk. Efter Lovforslaget skulde det være overladt Kommunerne at træffe Bestemmelse i saa Henseende.

Men det, der i særlig Grad har været Divergens om, er Spørgsmaalet om en Ændring i Erhvervsbeskatningen. og Spørgsmaalet om Forøgelse af Kommunernes Andel i Selskabsbeskatningen. Jeg maa i høj Grad beklage, at det ikke har været muligt her at komme paa Forhandlingsfod med Mindretallet. Dette var i og for sig ligegyldigt, hvis Forholdet var det, at det, som Folketings Flertal var enedes om og vedtog, blev Lov. Men saaledes som de politiske Forhold nu engang er, vil det, der vedtages her, jo ikke kunne blive til Lov, uden at det